

'72

T

Miskolci Téli Tárlat 1972 * Festmény, Grafika, Szobor

MISKOLCI TÉLI TÁRLAT

Örömmel mondtam igent a felkérésnek, hogy írjam meg a második Miskolci Téli Tárlat katalógusának előszavát. Sok személyes szállal kapcsolódom Miskolchoz, gyermekkori emlékeim kötnek a városhoz, a Bükk vadregényes tájaihoz, megbecsült és megbecsülést jelentő ismeretségeket, barátságokat kötöttem az itt élő művészekkel, s ami lényegesen jelentősebb, eddigi ismereteim, jó néhány éves tapasztalatom alapján úgy hiszem sok mindenben találkoznak az e tájon élő képzőművész-törekvések azzal az ideállal, amelyet én társadalmilag elkötelezett korszerű művészi megjelenítésnek, a társadalom alakításában, fejlesztésében is részt vállaló művészetnek hiszek.

Mégis az előszó megírásakor gondolkodóba estem, mi több, teljesen elbizonytalanodtam a katalógus előszava rendeltetését, létjogosultságát illetően. Mert hát mi a szerepe egy ilyen előszónak? A közönség tájékoztatása? A közönség a műtárgyjegyzék, az illusztrációk és mindenekelőtt a kiállítás megtekintése után mindarról sokkal pontosabb képet kaphat, mint amit egy ilyen előszó négy-öt flekken vázlatosan be tud mutatni. A kiállítás értékelését, s ezen keresztül a közönség leglényegesebb „orientálását” pedig elvégzik majd a megnyitó után megjelenő, remélhetőleg alapos, elemző kritikák. Etikátlan lenne tehát a katalógus írójától, ha kritikus kollégáitól akarná elvenni a „kenyeret”, ha bármilyen formában is befolyásolni kívánná tevékeny-

ségüket, pusztán azzal a helyzeti előnnyel élve — vagy visszaélve —, hogy ő még a rendezés fázisában láthatta a bemutatandó anyagot.

Mi tehát a teendő? Hogy mindenki számára előnyösen használja ki az előszóíró az adott publikációs lehetőséget. A kérdés-feltevés utolsó részében úgy hiszem, benne rejlik az ilyen és hasonló előszavak értelme, jelentősége is, nevezetten, hogy az adott, a felkért szerzőnek a kiállításához kapcsolódó, nemegyszer csupán áttételes asszociációkon keresztül, gondolatainak publikációs lehetőséget biztosít. Mi az a gondolat tehát, amit én e kiállítás, illetőleg e katalógus kapcsán el akarok mondani? A közönség egy adott terület, város, országrész közössége vizuális kultúrájának fejlesztése, a képzőművészet szilárd és egyre bővülő társadalmi bázisának megteremtése, az alkotóművészek és a közönség folyamatos együttélésének, kölcsönhatásának szükségessége.

Talán mindez túlságosan tömény megfogalmazása a felvetett gondolatnak. Megpróbálom tehát, amennyire a rendelkezésemre álló terjedelem engedi, kissé kibontani.

Jó dolog az, hogy a miskolci közönség időről időre országos jellegű kiállításokon képet kaphat a magyar képzőművészetről, még akkor is jellemző ez a kép, ha természetszerűen nem foghatja át képzőművészet egészét. Jó dolog, mert a művészeti információ túl így összehasonlítási alapot is kap, amely tükrében pontosabban meg tudja ítélni szűkebb pátriájában dolgozó művészek munkájának értékét, annak helyét megismerve az egészben. Jó dolog még akkor is, ha manapság sokszor indokolatlanul a minimális feltételek biztosítása nélkül szaporodnak az országban az országos jellegű képzőművészeti rendezvények, események. S ha ezek a rendezvények — finoman kifejezve — nem mindig koordináltak, ha sokszor éppen egymás jelentőségét, komolyságát csökkentik. Őnmaguk alatt is vágva azzal a fát, hogy túlterhelik az alkotóművészek legjobbjait, azokat, akiknek munkái alapvetően meg tudnák határozni az adott kiállítás színvonalát, karakterét.

Miskolc nem tartozik azok közé a városok közé, ahol egy ilyen országos jellegű kiállítás megrendezésére ne lennének meg a szükséges feltételek. (Ha csak nem az egyik technikailag legszükségesebbet, a megfelelő kiállítási termet hiányoljuk.) Hiszen Miskolc, és tágabban értelmezve, Észak-Magyarország történelmi, társadalmi és művészeti hagyományai révén is, no meg elsősorban a ma itt élő és dolgozó képzőművészek tevékenységének jóvoltából alakuló szocialista művészetünk egyik nagyon fontos bázisa. Országos jellegű kiállításainak karakterét, eszmei vezérmotívumát is e ténynek kell, vagy kellene megszabnia. Budapestet kivéve, talán sehol sem adott annyira a lehetőség, mint itt, hogy a képzőművészet közönsége szervezett közösség tagja legyen, azaz hogy a közönség legfontosabb bázisát a nagyipari munkásság jelenti. S talán sehol sem olyan fontos, mint itt a képzőművészet a szó legnemesebb értelmében vett népművelői funkciója. Ezt a feladatot vállalják és végzik az itt élő alkotóművészek s ehhez a munkájukhoz várnak és fogadnak örömmel egy-egy ilyen országos jellegű kiállítás alkalmával is „kívülről” jövő minden segítséget. Ez a segítség természetesen nem az itt dolgozó művészek munkájának mindenáron való igazolását jelenti, de nem jelentheti e munka „megkontrázását”, figyelmen kívül hagyását sem. Hiszen az adott közönség képzőművészeti szemléleti alakításában mindenekelőtt a helyi művészeknek van roppant nagy felelősségű és döntő szerepük.

Egy-egy ilyen országos jellegű kiállítás tehát nemcsak a közönség számára jelenthet összehasonlítási, eligazítási alapot, hanem olyan fórumnak kell lennie, amely biztosítja a helyi művészek önkontrolljának lehetőségét is, amely biztosítja számukra az együttthaladás lehetőségét, képzőművészeti életünk mozgásának főirányával, amely megóvhatja őket a különböző művészeti, társadalmi problémák provinciális szemléletétől.

Akik egy katalógus előszótól (némi joggal) a látnivaló előzetes beharangozását, a konkrét kiállítás „megajánlását” várják, minden bizonnyal csalódottan regisztrálhatják, hogy ezúttal mindez elmaradt. Helyesebben a megajánlások szokásos konkrét értelmében

KATALÓGUS

nem készíti fel a látogatót a kiállítás befogadására. A feladat megkerülése akar ez lenni? Igen is, meg nem is. Úgy érzem, hogy a miskolci országos képzőművészeti kiállítások történetében kritikus szakasz következett be. A mostani kiállítást minden erénye mellett sem érzem teljesnek. Úgy vélem, hogy a Téli Tárlatok megfenekléssel fenyegető hajóját így talán jobban átsegíthetem a zátony fölött, mintha konkrétan magáról a most látható kiállításról beszéltem volna. Ezt amúgy is megteszik majd a kritikák.

RIDEG GÁBOR

festmény

ANTONYI IMRE	Finálé a cirkuszban	olaj	100x123
BARCZI PÁL	Falkép-terv	tempera	60x29,5
BALOGH ERVIN	Mészégető	olajtempera	70x100
BERTHA ZOLTÁN	Kék hegyek	olaj	62x94
BERKI VIOLA	Káin és Ábel	olaj	50x60
	Letűnt idők	olaj	50x50
BLASKÓ JÁNOS	A pihenő ember	olaj	50x70
	A Nap látta	olaj	60x80
BOD LÁSZLÓ	Kórók	akvarell	40x50
	Napraforgók	akvarell	40x50
CSABAI KÁLMÁN	Bükki táj	olaj	80x100
GARABUCZI ÁGNES	Bábel	olaj	60x100
	Csendélet	olaj	60x80
GERZSON PÁL	Betonpalota	olaj	70x80
	Madarak	olaj	50x70
ILLÉS ÁRPÁD	Szerkezet 1972	tojástempera	51x33
	A dolgok eredete	tojástempera	30x51,5
IRCSIK JÓZSEF	Veszprém	olaj	56x68
KISS ATTILA	Csendélet	olaj	73x38
M. KRISTÓF ÁGNES	Vihar	olaj	60x80
KUNT ERNŐ	Csendélet	tempera	73x102
	Egercsehi bánya		
	látképe	tempera	80x150
LIEBER ÉVA	A költő háza	akvarell	37x48
	Végtelenek	akvarell	36x48

LÓRÁNT JÁNOS	Át a hegyen	olaj	80x100
	Táj	olaj	75x90
LUKOVSKY LÁSZLÓ	Ablakomból	olaj	78x98
MÁGER ÁGNES	Délspanyol táj	olajtempera	90x100
	Barcelonai pineák	olajtempera	90x110
MAZSAROFF MIKLÓS	Csölakó	olaj	70x90
MÉSZÁROS ERZSÉBET	„Május”	gobelin	120x180
	Színes hangzatok	gobelininterv	36x30
	Nemes vadak	gobelininterv	35x39
		(tojástempera)	
NAGY ERNŐ	Noszvaj	gouache	35x50
	Napsütés	gouache	35x50
PAP GYULA	Sárospataki részlet	olajtempera	60x80
	Domboldal	tempera	28,5x38
PAPP LÁSZLÓ	A halál angyala	pasztell	90x70
	Improvizáció	pasztell	70x90
PATAKI JÁNOS	Színésznő	olaj	75x84
REINECKER JÁNOS	Bozótos táj	gouache	31x49
SCHÉNER MIHÁLY	Pásztorok	olaj	29x40
	Vásározók	olaj	110x70
SERES JÁNOS	Avas	olaj	50x60
	Téli erdő	olaj	45x63
	Tarkó	olaj	50x70
SOMOS MIKLÓS	Látogatás	olaj	94x122
	a rózsabokornál		
	Gondolkodó	olaj	30x40
SUGÁR GYULA	Univerzum	olaj	120x146
SZEKERES EMIL	Éjszaka	olaj	70x100
TILLES BÉLA	Egy lublini ház	stukkó	61,5x100
	Ku Farze utca	stukkó	91,5x65,5
TÓTH ÁRPÁD	Víz és hajó	olaj	82x96
TÓTH IMRE	Gazdaság	kevert techn.	40x80
	Hernádpárt	kevert techn.	40x60
	Csendélet	kevert techn.	50x60
ZSIGNÁR ISTVÁN	Tengerpart	olaj	60x100

REPRODUKCIÓ

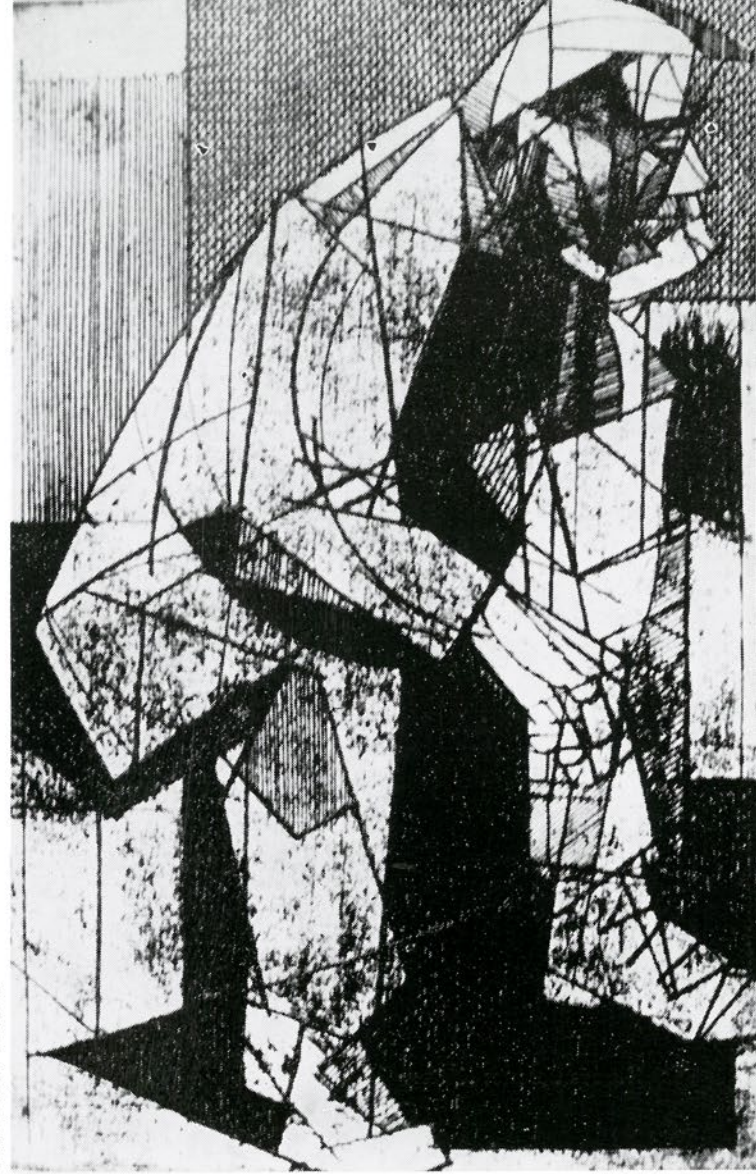

Seres János: Téli erdő

Nagy Sándor: Férfifej

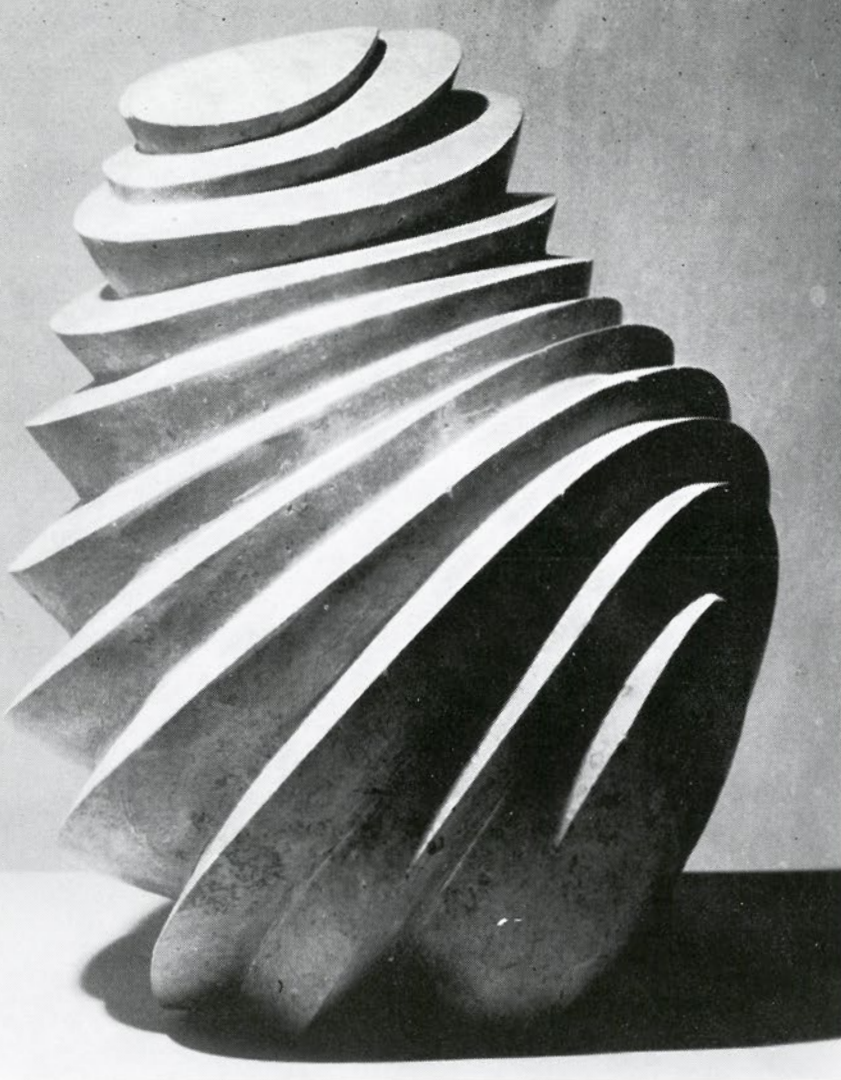

Tóth Imre: Pihenő

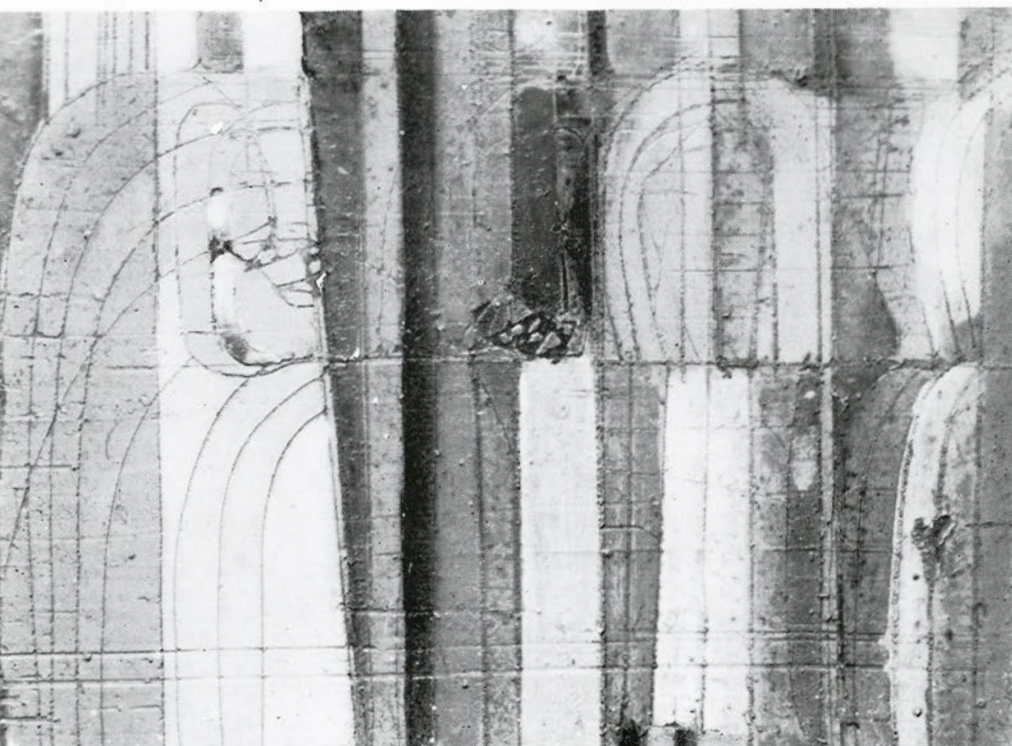
Kunt Ernő: Csendélet

Kovács Ferenc: Kúttér

Schéner Mihály: Pásztorok

grafika

ASZÓDI WEIL ERZSÉBET	Szőlőszedők	rézkarc	28x24
	Gépek a tóparton	rézkarc	26x36
BOZSIK ISTVÁN	Kompozíció	rézkarc	32x39
CZINKE FERENC	Hommage á Bartók I.	litografia	50x70
	Hommage á Bartók II.	litografia	50x70
	Hommage á Bartók IV.	litografia	50x70
DEBRECZENI ZOLTÁN	Meseváros	műanyagmetszet	54x71
DIAKAY LENKE	Kaleidoszkóp I.	fametszet	70x42
	Kaleidoszkóp II.	fametszet	70x42
	Kaleidoszkóp III.	fametszet	70x42
HIBÓ TAMÁS	Tájkép csata után	linoleummetszet	21x28
	A város születése	linoleummetszet	25x26
	Félelem	linoleummetszet	25x31
HOLLOSY ENDRE	Változó formák	tusrajz	50x70
JÓZSA JÁNOS	Vidámpark	linoleummetszet	28x59
	Fürdő	linoleummetszet	16x40
	Cirkusz	linoleummetszet	35x50
KENGYEL ZOLTÁN PÁL	Szérű	kazein	31x48
GY. MOLNÁR ISTVÁN	Téma IV/1971 1-a	papírmetszet	60x43
	Téma IV/1971 1-b	papírmetszet	60x43
PATAKI JÁNOS	Noémi	hidegtű	14,5x19,5
PATAKI JÓZSEF	Horgász	plextoll	50x70
PETŐ JÁNOS	„Emberpár” (Biblia I.)	litográfia	78x57
	„Kiűzetés” (Biblia II.)	litográfia	78x57
	Nyár	litográfia	57x77

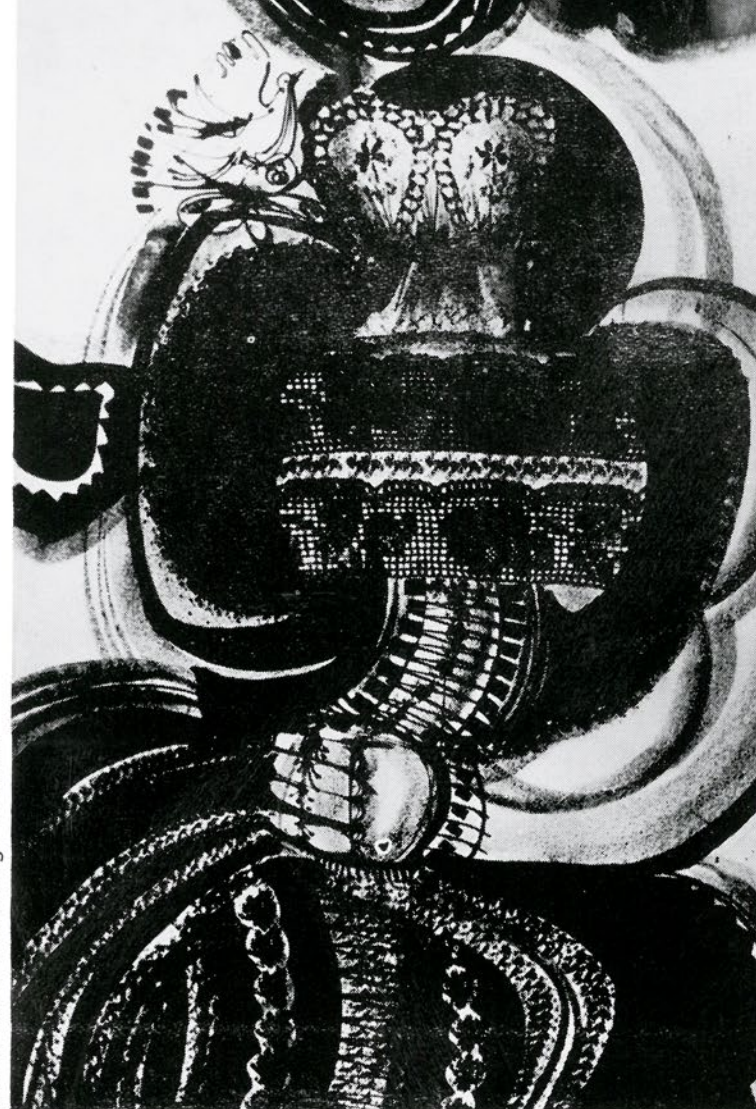
ROZANITS TIBOR	Egyedül az „Ítélettel”	linoleummetszet	48x44
	Korea I.	linoleummetszet	35x25
	Mesevilág	linoleummetszet	26x25
TELLINGER ISTVÁN	Dózsa (A búcsú)	linoleummetszet	34x51
	Dózsa (Hóhér és a pap)	linoleummetszet	34x51
TÓTH IMRE	Táj	cinkkarc	11,5x28,5
	Pihenő	cinkkarc	18x12
	Gond	cinkkarc	14x11
VARSÁNYI PÁL	Korhadrt fa	alumíniummetszet	59x34,5
XANTUS GYULA	Áldozat	monotípiá	25x35
	Jegyesek	monotípiá	22x36
	Bemutatás	monotípiá	30x35

szobor

CSIZMADIA ZOLTÁN	Gyümölcsbordók	majolika	11x25 cm
	Bagoly	majolika	35x25 cm
DABÓCZI MIHÁLY	Gondolkodók	ólom	25 cm
	Menekülő anya	bronz	18 cm
GOMBŐS LÁSZLÓ	Léda	bronz	33 cm
KIRSCHMAIER KÁROLY	Kaktuszcsalád	bronz	29 cm
KOVÁCS FERENC	Kútterv	márvány	45 cm
LESSENYEI MÁRTA	Élet és végtelen	bronz	25 cm
	Anyá gyermekkel	bronz	25 cm
	Alvó	bronz	25 cm
	Cyrano		
LÉDERER TAMÁS	1514 Dózsa I—V.	bronz	7 cm Ø
	Lovak	bronz	10 cm Ø
	Gondolkodó	fa	30 cm
MESZES TÓTH GYULA	Kompozíció	bronz	10,5 cm Ø
	Családkompozíció	bronz	10,5x5 cm
NAGYISTVÁN JÁNOS	Küzdelem	márvány	50 cm
NAGY SÁNDOR	Álmodozók	szürke márvány	28 cm
	Munkás	vörös márvány	30 cm
	Férfifej	fekete márvány	32 cm
SEREGI JÓZSEF	Ülő nő	bronz	30 cm
SIMON FERENC	Kislányportré	körtefa	30 cm
TÓTH SÁNDOR	Krisztike	bronz	30 cm
	Szegedi halász	bronz	30 cm
VARADI SÁNDOR	Sas	vörösréz	80 cm
	Sebzett szarvas	vas	45 cm

VARGA MIKLÓS	Fiatál pár	bronz	48 cm
	Sírató	bronz	22 cm
	Sebesült ló	bronz	28 cm
	Emlékplakett I.	bronz	10,5 cm Ø
	Emlékplakett II.	bronz	10,5 cm Ø
	Apám emlékére I.	bronz	10 cm Ø
	Apám emlékére II.	bronz	9,5 cm Ø
	Borsodi szénbányák	bronz	8,5 cm Ø
VASAS KÁROLY	Forradalom	bronz	61x74 cm
	Bányászok	bronz	50 cm
	Bányászfej	vörösréz	40 cm
VIGH TAMÁS	Bartók Béla	bronz	48 cm
	Alföld népe	bronz	53x66 cm
ZÁHORZIK NÁNDOR	Krampácsolók	ólom	14 cm
	A győző	fa	37 cm

Czinke Ferenc: Hommage á Bartók

Garabuczy Ágnes: Csendélet

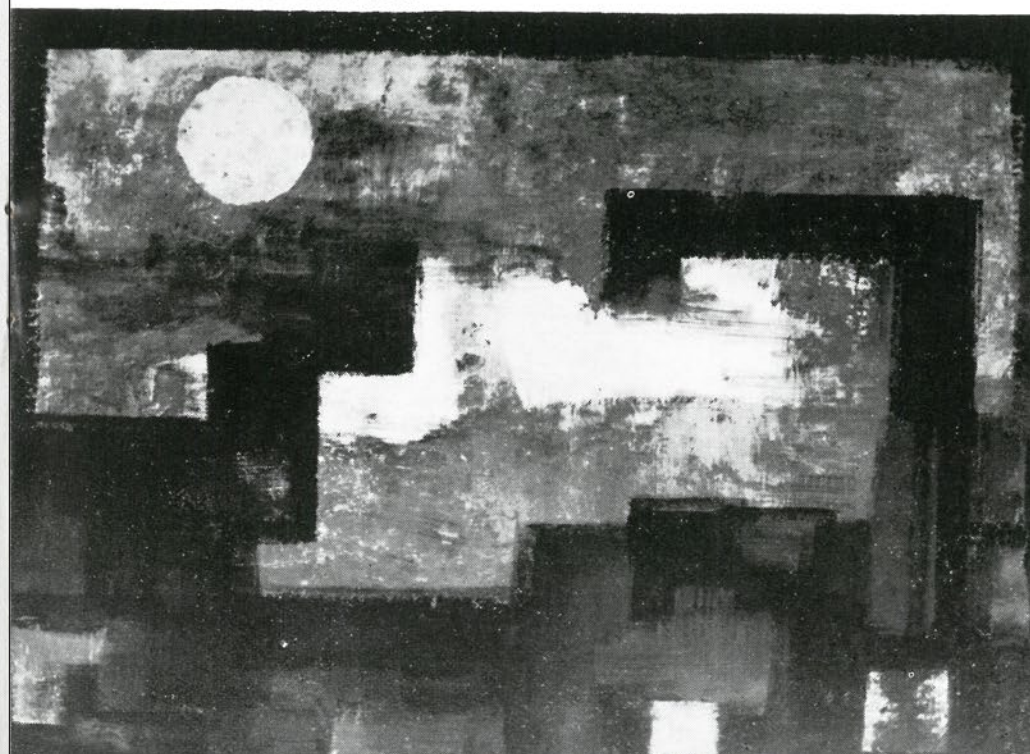
Ircsik József: Veszprém

Mazsaroff Miklós: Barcelonai pineák

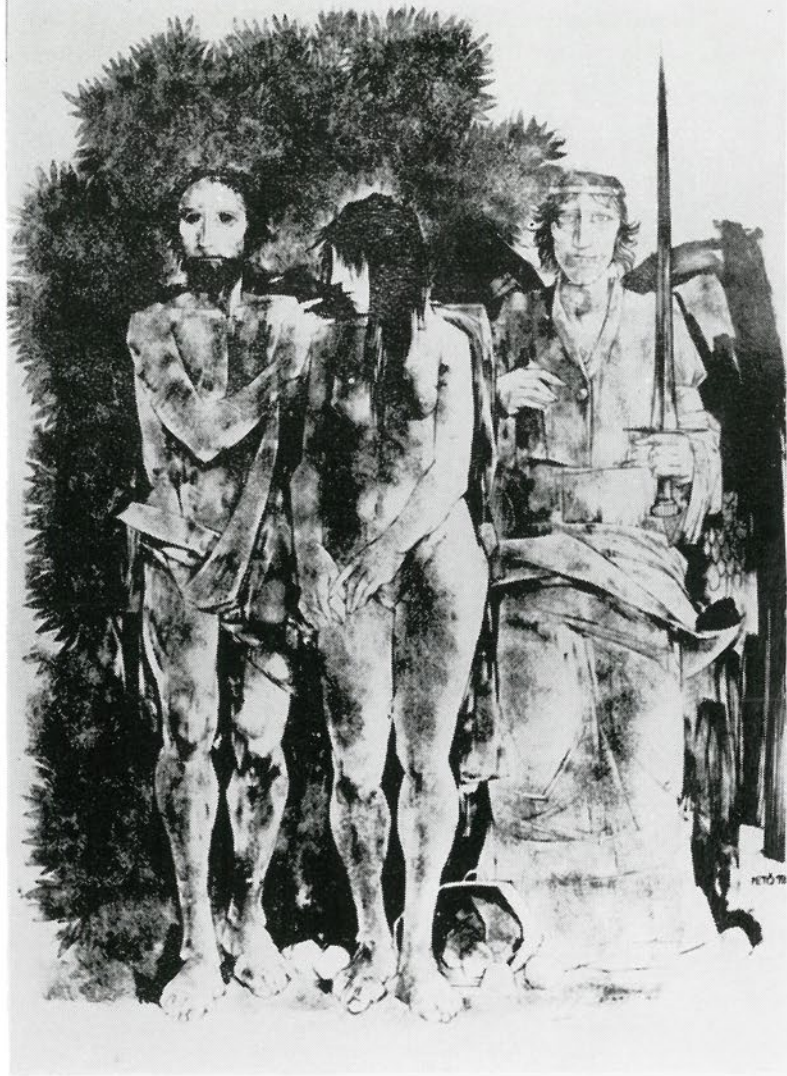

Varga Miklós: Sirató

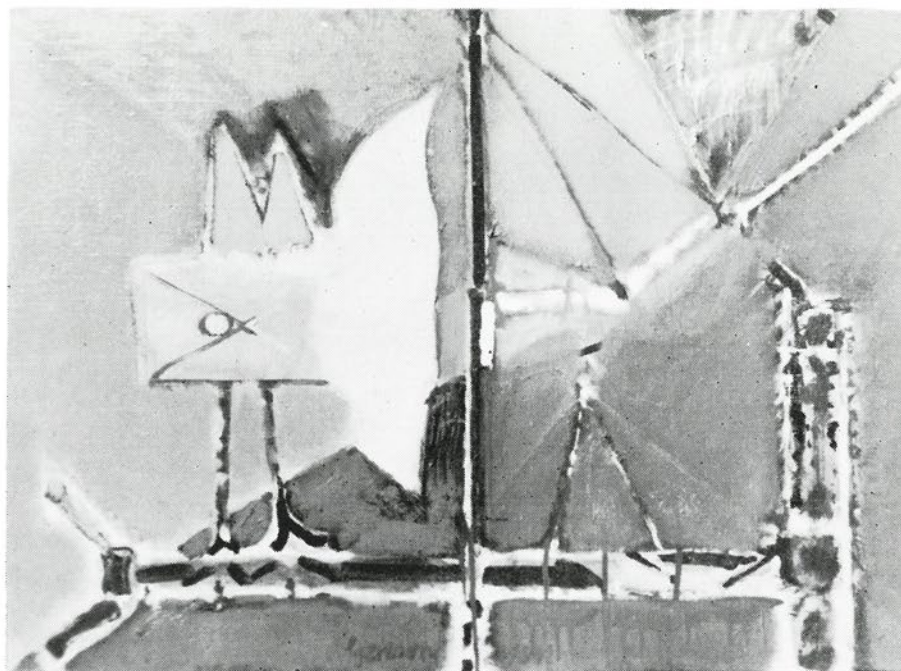

Blaskó János: A nap láttá

Pető János: Kiűzetés

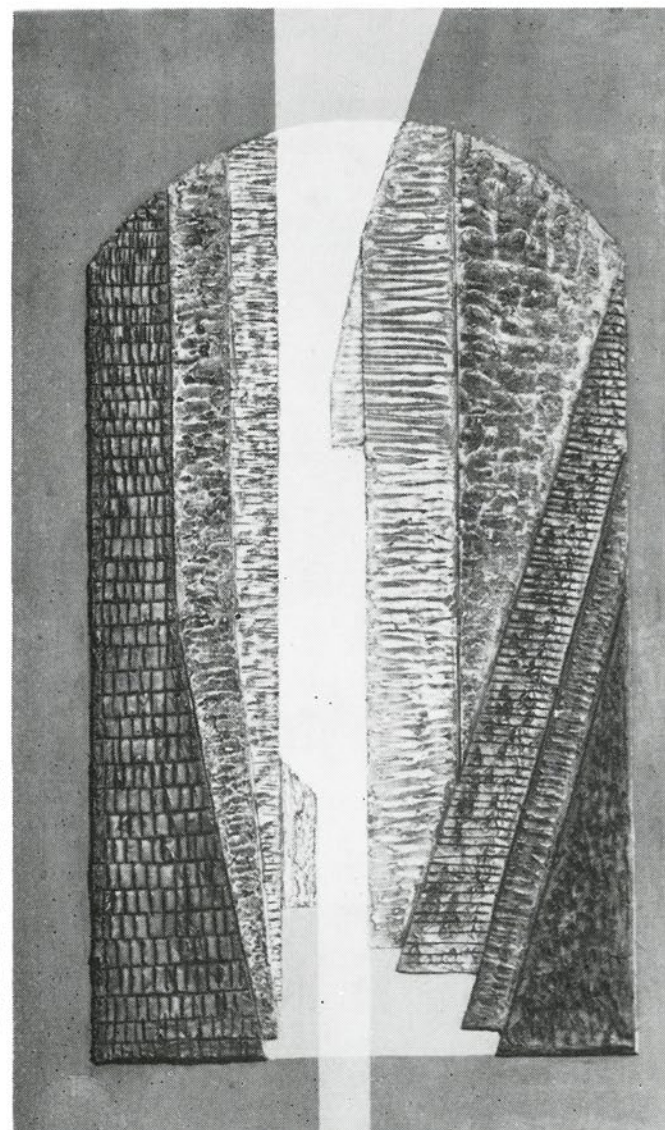

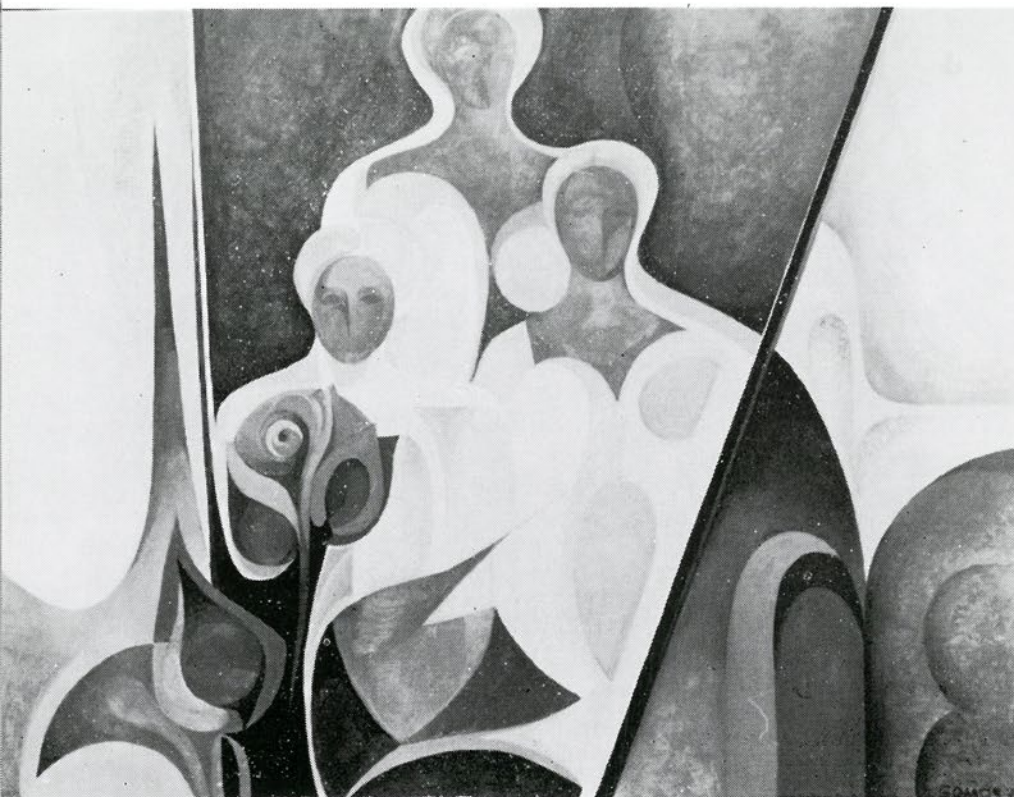
Sugár Gyula: Univerzum

Gerzson Pál: Madarak

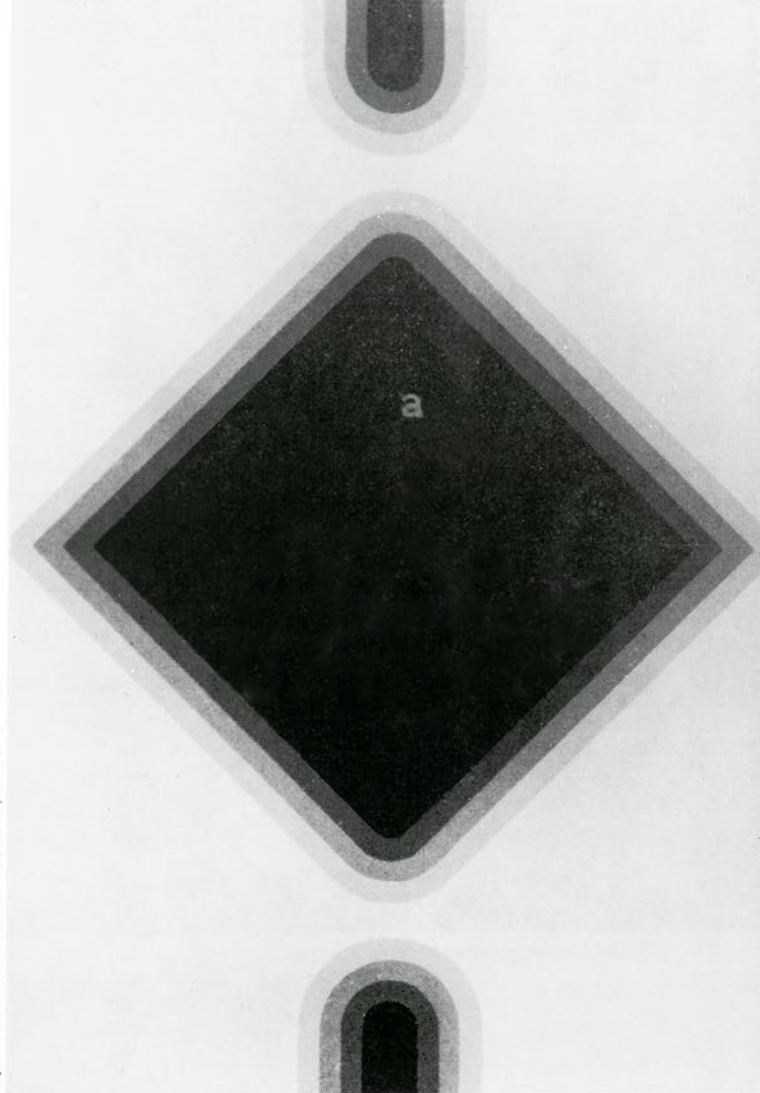
Tilles Béla: Ku Farze utca

Somos Miklós: Látogatás a rózsabokornál

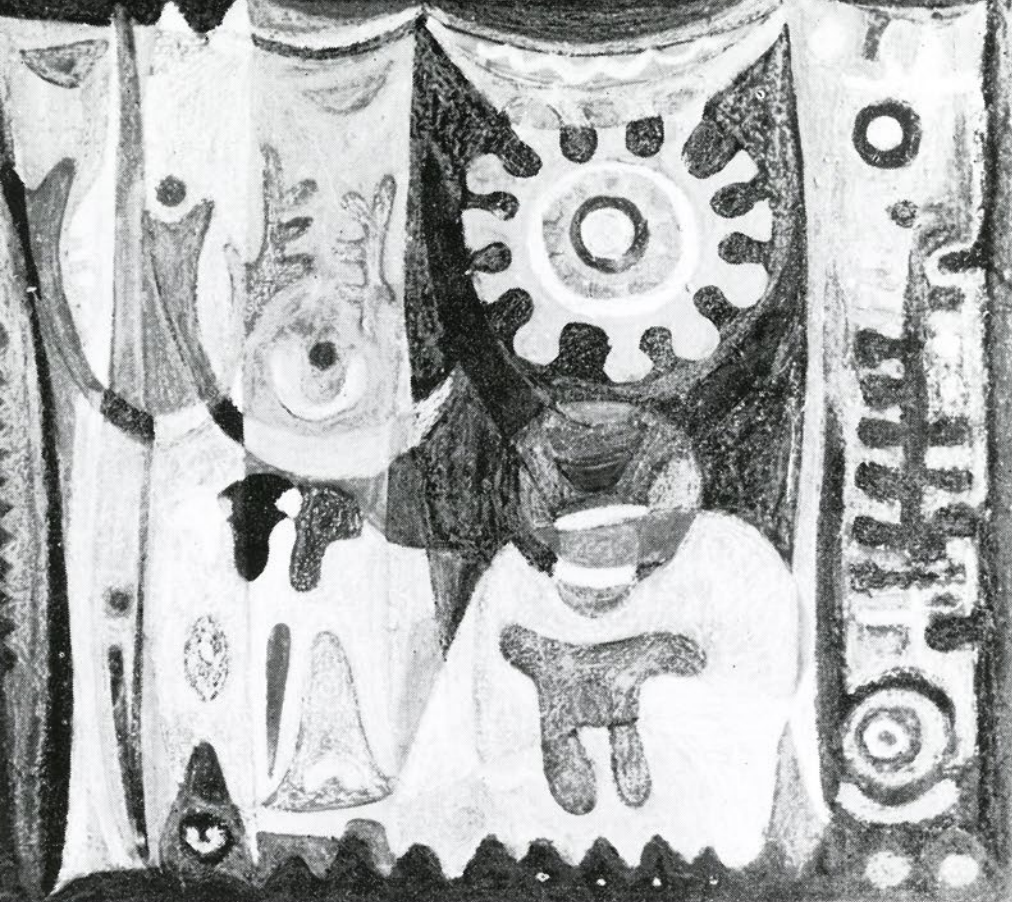
Lessenyei Márta: Anya gyermekkel

Gy. Molnár István: Téma IV/1971 1—A

Lóránt János: Át a hegyen

Mészáros Erzsébet: Nemes vadak

Meszes Tóth Gyula: Kompozíció

Berki Viola: Káin és Ábel

Léderer Tamás: Gondolkodó

Vasas Károly: Bányászok

Rozanits Tibor: Korea I.

Bod László: Kórok

Vigh Tamás: Alföld népe

Diskay Lenke: Kaleidoszkóp I.

Józsa János: Vidámpark

A MISKOLCI TELI TÁRLAT DIJAINAK ALAPITÓI:

MISKOLC MEGYEI VÁROS TANÁCSA
 BORSOD-ABAÚJ-ZEMPLÉN MEGYE TANÁCSA
 BORSODI SZÉNANYÁK
 DIÓSGYŐRI GÉPGYÁR
 ÓZDI KOHÁSZATI ÜZEMEK
 ÓZDVIDÉKI SZÉNANYÁK

A ZSÜRIBIZOTTSÁG TAGJAI:

KOKAS IGNÁC festőművész,
KOVÁCS BÉLA művészettörténész,
NÉMETH MIHÁLY szobrászművész,
POVÁZAI LÍVIA művészettörténész,
REICH KÁROLY grafikusművész,
SERES JÁNOS festőművész,
VARGA MIKLÓS szobrászművész

A kiállítást MISKOLC MEGYEI VÁROS TANÁCSA, BORSOD-
ABAÚJ-ZEMPLÉN MEGYE TANÁCSA, A MAGYAR KÉPZŐ-
MŰVÉSZEK SZÖVETSÉGE ÉSZAK-MAGYARORSZÁGI TERÜLETI
SZERVEZETE,
A KIÁLLÍTÁSI INTÉZMÉNYEK (MŰCSARNOK)
ÉS A MISKOLCI GALÉRIA gondozásában
KOVÁCS BÉLA rendezte

A katalógust
WÜRTZ ÁDÁM tervezte

A reprodukciókat
KLEIN JÓZSEF készítette

